

Lo somni de Napoleon.

(Tantes ambicions se convertiren
en terra de Babel)

Recolcat sobre 'ls llors segats en Jena,
Egipte y en Abnole,
s'adorm Napoleon, sol que llumena
en mitx dels núebols, qu'una furia enorme
demunt foll mar que brega en sa preso.

Fins sembla q. sonriu! mes sa rialla
es aurora boreal:
tambè sonriu l'infern, y al cel batalla;
tambè l'volcà sonriu quant s'esbadalla,
y son patè de foc; ay! es mortal.

Un geni veu despendre ab altivesa
de sombras y d'abims,
qu'ab son alè mustiga a' la bellesa,
qu'ab son pas cava fossas ab ferresa,
que respira tant sols en mitx de crims.

¡S'Enveja! dixi li parl: — Till de la Gloria,
" prest ton fi's complirà.

" Los homs sols pera tui tindran l'història,
" pera tui servirà vol sa memoria,
" tota claror ta resplandor fondrà.

" Si'l rey dels àstres te podrà fer nosa
" volent ta llum partir:

" petjant del núbols la catifa hermosa,
" l'arrancaràs ab força poderosa
" y, vol, ta resplandò hy podràs lluir.

" Fallà, senyor de las estrellas bellas,
" lo mon podràs fer teu:

" si no pots ab exèrcits, ab estrellas
" lo mon destruiràs, formant ab ellas
" d'idolatrias un mon, com altre Deu.

" Plavors, altre jhoisés, ab forma rara
" feriràs lo rocam,

" y brollaran las pedras corrent clara
" d'admiració y de fama, qu'ab fe' rara,
" beuran los homens, adorante, esclaus.

" Cap himne d'aquest nou, cap armonia
" pujaràn fins al cel:
" tu t'interposaràs ab valentia
" entre 'l' Deu de la pau, qu'adora 'l' dia,
" y 'ls cors qu'ab son accent mostren son rel.

" si al mar se miraràn altres imatges
" q' en gloriós esguart:
" perquè siga mes gran treuràs las platges
" omplint lo mon ab sanch dels teus salvatge,
" y axí un digne mirall tindràs al mar!

" S' l'arpa dels poetas delitosos,
" l'encens dels sacerdots,
" los esperits dels setgles coratjosos,
" las idees d'esclats misteriosos,
" tant sols a' tu t'elevaran sos vots —

S' vil feya llensant, remou sa ossera
l'Enveja delirant;
y fugint, "seràs Deu" crida ab ven fera,
y ~~R~~ riu Napoleon, y s'creu qu'impere,
"serè Deu, serè Deu!" tot esclamant.

I alucinat pel fum que l'environa
y l'ansia del cor seu,
d'altre geni brillant no se n'endona
gu' al tendre veu exclama, "Hy ha Gerona,
y'l Bruch y'ta Elena entre tu y Deu!"

Es cert, es cert! Al despertar un dia
l'altíal envejós,
comprenquè qu'aquell somni li mentia,
que crema l'sol al'au que'l desafia,
que, avant la pàtria, es un mesquí un Colós.

Es cert, es cert! Lo cap q. s'alsá massa
altiu al fants llorens,
per forra, humiliat, degüé fer ploussa
a la gloria de N'alvares, capassa
de fè a l'Historia vacila' ab son pés.

Veniu, donchs, los poetas delitosos,
l'encens dels sacerdots,
los esperits dels setgles coratjosos,
las ideas d'esclats misteriosos;
veniu, y'li funerals cantenli tots!